

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata, Hotuba ya 20, Yakobo 2:1-7

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 20, Yakobo 2:1-7.

Tunataka kuanza na utafiti wa sura ya 2, ambayo kwa kweli huunda umoja hapa waziwazi. Kile tulichonacho, nadhani, ni vipengele viwili vikuu ndani ya sura ya 2. Katika sura ya 2, mstari wa 1 hadi 13, tuna amri ya kutoonyesha upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana Yesu Kristo wa utukufu kwa uthibitisho.

Anathibitisha himizo hilo, ambalo, bila shaka, linapatikana katika mstari wa 1. Kwanza kabisa, katika mstari wa 2 hadi wa 7, akidai kwamba upendeleo ni kinyume na uchaguzi wa Mungu kwa maskini. Na kisha pia, katika mstari wa 8 hadi wa 13, kwamba upendeleo ni kinyume na sheria ya Mungu. Sasa, anathibitisha hayo yote.

Hiyo ni kusema, ushauri, pamoja na sababu za ushauri huo hazionyeshi upendeleo unaposhikilia imani ya Bwana Yesu Kristo. Hiyo ni kusema, usiwe na upendeleo kwa matajiri na dhidi ya maskini. Anathibitisha hilo katika mstari wa 14 hadi 26 kwa kanuni ya jumla kwamba imani bila matendo imekufa.

Kwa kweli, njia nyingine ya kuiweka ni kwamba kuonyesha upendeleo unaposhikilia imani ya Bwana Yesu Kristo, Bwana wa utukufu, ni kushikilia imani ya Yesu Kristo bila matendo. Na hupaswi kufanya hivyo, anasema, kwa sababu, mstari wa 14 hadi 26, imani bila matendo imekufa. Hii ni imani bila matendo.

Hili ndilo usilopaswa kufanya. Hupaswi kutumia aina hii ya imani bila matendo haya kwa sababu ya kanuni ya jumla kwamba imani bila matendo imekufa. Sasa, kanuni hiyo imewekwa hapa katika mstari wa 14 hadi 17, na kisha anaendelea na kutoa hoja zinazounga mkono katika mstari wa 18 hadi 26.

Sasa, bila shaka, zaidi ya uthibitisho hapa, uthibitisho mkuu tulionao, usifanye hivi kwa sababu hii, una tofauti inayojirudia. Kwa kweli una vitu vyote upande wa kushoto vinavyohusiana na kusimama pamoja kinyume chake dhidi ya upande wa kulia. Na kwa ujumla, tofauti tuliyo nayo katika sura ya 2 ni tofauti kati ya utata wa imani na ulinganifu wa imani.

Upinzani wa imani unahusisha imani dhidi ya matendo, kushikilia imani kwa upendeleo. Naam, upingani wa imani, kama ninavyosema, unahusisha imani dhidi ya

matendo, ilhali ulinganifu wa imani ni imani inayofanya kazi katika matendo. Na hilo linaendelezwa, bila shaka, hapa kwamba kupitia upingani huo wa imani, imani dhidi ya matendo inahusisha kushikilia imani kwa upendeleo, kushika sehemu ya sheria au kujaribu kushika sehemu ya sheria, usemi uwe moto na ujazwe bila kutoa, na imani bila matendo, ambayo imekufa, tasa, haina faida, na haiwezi kuhalalisha au kuokoa, kinyume na ulinganifu wa imani, imani inayofanya kazi katika matendo, ambayo inahusisha kushikilia imani bila upendeleo, kushika sheria yote, kuwapa maskini kile wanachohitaji, kinyume na usemi, kuwa moto na kujazwa bila kutoa, haihusishi kusema tu bali kutenda, kuwapa maskini kile wanachohitaji, na kinyume na imani kwa matendo, kuishi imani yenye matunda, yenye faida, imani iliyo hai, imani yenye faida, imani inayoweza kuhalalisha na kuokoa.

Kwa hivyo, kwa ufupi, nadhani ndicho tunacho hapa katika sura ya pili ya Yakobo. Kwa bahati mbaya, kifungu kinachounganisha wasiwasi huu wa kutowapendelea matajiri na kuwapuuza maskini, na theolojia hii ya kawaida, na hoja hii ya kitheolojia inayojulikana sana kuhusu imani bila matendo imekufa, ni aya hii ya 14 hadi 17. Kwa maana, ndugu zangu, nabii ni nini, mtu akisema ana imani lakini hana matendo? Je, imani yake yaweza kumwokoa? Ikiwa ndugu au dada hana nguo na hana chakula cha kila siku, na mmoja wenu akawaambia, Enendeni kwa amani, mkaote moto na kushiba, bila kuwapa vitu vinavyohitajika kwa mwili, yafaa nini? Basi, imani yenyewe, ikiwa haina matendo, imekufa.

Unaona kwamba hoja hii kuhusu imani bila matendo kuwa imekufa imeunganishwa hapa, inaletwa kuhusiana na suala la uhusiano na maskini, uhusiano na maskini, ambalo amekuwa akizungumzia, bila shaka, katika 2:1 hadi 13. Sasa, anaanza na amri hapa, na una amri moja tu, himizo moja, kwa kweli, katika, vizuri, kwa sehemu kubwa, katika sura nzima ya pili, ndugu zangu, msionyeshe upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu. Sasa, neno upendeleo hapa ni prosopolempsia, ambalo linahusisha heshima ya watu, upendeleo, kosa la mtu anapokamatwa kulipa au kutoa hukumu linaheshimu hali za nje za wanadamu na si sifa zao za ndani, na hivyo anapendelea kama yule tajiri zaidi aliye tajiri, mzaliwa wa juu, au mwenye nguvu kuliko mwingine ambaye hana vipawa hivyo.

Hiyo ndiyo ufafanuzi kutoka kwa Thayer. Sasa, neno prosopolempsia linatumika mara nne zaidi katika Agano Jipya. Katika Warumi 2:11, Waefeso 6:9, Wakolosai 3:25, na 1 Petro 1:17, pia una kivumishi prosopolempes katika Matendo 10:34, ambapo huzungumzia Mungu kutoonyesha upendeleo.

Kila mahali pengine ambapo neno hili upendeleo, prosopolempsia, linatumika, linatumika kwa Mungu, Mungu ni mhusika katika hali ya hasi. Mungu haonyeshi upendeleo. Huu ni uthibitisho mkuu wa utamaduni wa Wakristo wa mapema, wa mafundisho ya awali ya upotoshaji wa Wakristo, kwamba Mungu haonyeshi upendeleo.

Sasa, hoja kuu hapa, moja ambayo tumetaja hivi punde, ni kwamba Mungu haonyeshi upendeleo. Kufanya hivyo ni kupinga kazi ya Mungu. Kwa kweli atathibitisha wazo hili kwamba Mungu haonyeshi upendeleo, na kwa hivyo, tunapoonyesha upendeleo, tunasimama kinyume na kazi ya Mungu katika mstari wa 2 hadi 13.

Sasa, kuna kauli hapa katika mstari wa 5. Sikilizeni, ndugu zangu wapendwa, je, Mungu hakuwachagua maskini wa dunia kuwa matajiri wa imani na warithi wa ahadi aliyowaahidi wampendao? Kama ungeondoa tu kifungu hicho katika muktadha, ungesema, je, Mungu haonyeshi upendeleo kwa maskini? Kwa kweli, Mungu haonyeshi upendeleo? Huenda isiwe upendeleo kwa matajiri bali kwa maskini. Inaonekana kwangu, hata hivyo, kwamba kile ulicho nacho katika muktadha kinaonyesha kwamba 2:5 haiwezi kueleweka kama Mungu anaonyesha upendeleo hata kwa maskini hapa, kwamba anakataa upendeleo hapa. Tutazungumzia jinsi mstari wa 5 unavyofanya kazi katika jambo hili lote kwa muda mfupi tu.

Jambo kuu la pili ni kwamba upendeleo, au niseme, kutoonyesha upendeleo, kunahusisha suala la kuhukumu kwa msingi wa tabia na fadhila za kweli dhidi ya vipengele vya nje. Hii inaonyesha kwamba maskini hawachaguliwi na Mungu na matajiri hukataliwa na Mungu kwa sababu tu ya hali zao za nje. Tena, 2:5, ambapo anasema, Mungu amewachagua maskini wa dunia kuwa matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidia wampendao.

Tena, hii inaonyesha kwamba maskini hawachaguliwi na Mungu, na matajiri hukataliwa na Mungu kwa maana hii kwa sababu tu ya hali zao za nje. Kama Mungu angetenda kwa njia hiyo, angekuwa akionyesha upendeleo. Mungu amewachagua maskini kwa sababu ya sifa zao za ndani, yaani, mwelekeo wao wa jumla wa kuwa na mwelekeo zaidi wa imani na, hivyo, kupenda, na hivyo kuwa warithi wa ufalme.

Amewachagua maskini kwa sababu hiyo, si tu kwa sababu ya kuwa maskini, bali kwa msingi wa tabia zao. Kwa namna fulani basi, 2:5 inaonyesha kwamba Mungu hajawachagua maskini kuliko matajiri. Amechagua umaskini kuliko utajiri.

Kwa hivyo, Mungu haonyeshi upendeleo kwa maskini, lakini anaonyesha upendeleo kwa umaskini. Kuna aina ya ukombozi wa kiroho wa umaskini hapa. Hali yao inawafanya wawe na mwelekeo zaidi wa imani na upendo.

Sasa, hoja ya tatu ni kwamba ukweli kwamba wasomaji hapa wanahimizwa kutoonyesha upendeleo unamaanisha kwamba hawapaswi tu kuonyesha upendeleo kwa matajiri, lakini pia hawapaswi kuonyesha upendeleo kwa maskini. Msionyeshe upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu. Yaani, hawawapendelei maskini isivyohaki.

Ingawa, mantiki ya kile ambacho James anaendelea kusema ingependekeza kwamba kufanya hivyo kungekuwa rahisi kidogo kuliko kile walichokuwa wakifanya, yaani kuonyesha upendeleo kwa matajiri. Bila shaka, kuonyesha upendeleo kwa maskini dhidi ya matajiri ni jambo la kawaida sana na halipaswi kutarajiwa. Kwa bahati mbaya, sheria inazungumzia kutaja biashara hii ya kutoonyesha upendeleo, hasa katika mahakama.

Na kwa hivyo, katika Mambo ya Walawi 19:15, kifungu ambacho nadhani Yakobo lazima alikuwa akikifahamu, tunasoma hivi: msitende dhuluma katika hukumu. Msiwapendeleo maskini wala kuwapendeleo wakuu, bali mtawahukumu jirani yenu kwa haki. Jambo kuu

la nne hapa ni kwamba marejeleo haya ya upendeleo yana mada kuu katika Yakobo, yaani kwamba mwonekano wa nje si lazima upatane na uhalisia wa mwisho.

Angalia mwonekano wa majaribu ambayo juu juu ya uso yanaonekana kuwa ya uharibifu dhidi ya uhalisia wa kweli wa majaribu, ambayo yana uwezo wa kuishi, mistari ya sura ya 1, mistari ya 2 hadi ya 4. Na ukweli kwamba matajiri wanalinganishwa na ua lenye uzuri, lakini ua na uzuri wake utatoweka, sura ya 1, mistari ya 9 hadi ya 11. Kwa hivyo, jambo linalohusika hapa ni kutambua uhalisia wa kweli nyuma ya mwonekano. Sasa, tukio au muktadha wa amri hii, anasema, msionyeshe upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana Yesu Kristo.

Sasa, hapa mna neno genitive linalotumika, na naweza kusema hivyo kwa wale ambao hawajui Kigiriki, mnapokuwa na nomino ikifuatiwa na, kama mlivyo nayo hapa, imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, ambayo kwa kawaida huelezea kile ambacho kwa Kigiriki ni muundo genitive, na kuna aina mbalimbali za genitive zinazoweza kwa Kigiriki. Kuna swali hapa kuhusu aina gani ya genitive tuliyo nayo na anamaanisha nini kwa imani ya Bwana Yesu Kristo. Kwa kweli, inaweza kuwa genitive isiyo na upendeleo.

Unaposhikilia imani, unaposhikilia imani katika Bwana Yesu Kristo, unapoweka imani katika Yesu Kristo kwa ajili ya wokovu, unamwamini Yeye kwa ajili ya wokovu, yaani, imani yetu inayoelekezwa kwake, hiyo itakuwa ni jeni isiyo na upendeleo. Hata hivyo, inaweza kuwa jeni isiyo na upendeleo, yaani, unaposhikilia aina ile ile ya imani au uaminifu kwa Mungu kama Yesu alivyokuwa nayo. Basi Yesu hangekuwa lengo la imani bali mfano wa imani yetu au uaminifu wetu kwa Mungu.

Labda, nadhani hapa, ni neno la kigezo lenye maana, na nasema hivyo kwa sababu ya jinsi Yesu anavyoelezewa. Kwa hivyo, hakuna upendeleo unaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu, Bwana, Mtukufu, msisitizo uko juu ya Yesu kama kitu kinachostahili imani, haswa wazo hili la imani katika Yesu Kristo kwa ajili ya wokovu. Tunaona hapa pia, kama tulivyosema, kwamba Yesu anaelezewa kama Bwana wa utukufu.

Hiyo ni tafsiri inayowezekana. Hii ni kifungu kigumu kutafsiri. NRSV inatafsiri hii kama unavyomwamini Bwana wetu mtukufu na mengineyo, lakini anaelezewa kama Bwana wa utukufu.

Kuna uwezekano tatu kuhusu maana ya hili. Linaweza kuelekeza kwenye utukufu wa Yesu katika umaskini, utukufu wake katika umaskini. Ni kwa kuchukua nafasi ya mtu maskini ndipo Mungu alipomfanya Bwana na kumtukuza.

Ilikuwa haswa alipokumbatia ukosefu wa nguvu wa maskini, alipokubali kufa msalabani, akitupa kando rasilimali zake zote, ndipo alipofanywa Bwana na ndipo Mungu alipomtukuza. Ingawa, hili linaweza, kwa upande mwingine, kuashiria hukumu ya mwisho ya Kristo, ndipo atarudi katika utukufu. Katika sura ya 5, Yesu anaelezewa kama yule atakayerudi kuhukumu kama Bwana mtukufu na, katika hukumu, atatetea haki ya maskini na wanaonyonywa, sura ya 5, mistari ya 7 hadi 11.

Au uwezekano wa tatu ni kwamba inarejelea vyote viwili, kwamba hatupaswi kuchagua, kwamba inarejelea Yeye kama anayechukua jukumu hilo kama anayetukuzwa haswa kutokana na kuchukua jukumu la maskini na asiye na nguvu, na kama kurudi kama Bwana mtukufu kama mtu atakayetetea sababu ya maskini na wanaonyonywa. Vyovyote vile, bila shaka, unaelewa kwamba hoja ni mvutano, utata kati ya kuwa na imani katika Yesu, ambaye wakati huo huo ni Bwana wa utukufu katika maana zote mbili. Kushikilia imani ya Yesu Kristo, Bwana wa utukufu, kwa upendeleo kunahusisha utata wa msingi.

Kwanza kabisa, inapingana na asili ya imani, kwa kuwa haitoi matokeo katika matendo ya haki, 2 Wakorintho 14 hadi 26, ikijumuisha utii kwa amri kuhusu upendeleo na kutoonyesha upendeleo katika sheria, kama vile Mambo ya Walawi 19:5, kifungu ambacho tayari tumekitaja, lakini pia tunaweza kutaja Kumbukumbu la Torati 1:16 na 17 na Kumbukumbu la Torati 16:19. Pia inapingana na si tu asili ya imani kwa kuwa haitoi matokeo katika matendo ya haki, ni imani ambayo haifanyi kazi, lakini pia inapingana na lengo la imani kwa kuwa inashindwa kuzingatia Ubwana wa Kristo katika utukufu Wake, hasa utawala wa Kristo, yule aliyeingia katika utawala Wake kwa kutokuwa na nguvu, ambaye kama Bwana atawatetea maskini dhidi ya matajiri wanaowadhulumu. Haizingatii mfano wa Kristo, kumbuka huduma Yake kwa maskini na baraka Zake kwa maskini katika huduma Yake, kuvikwa taji, kwa kweli ni onyesho la taji au usemi wa Umasihi Wake, kulingana na mapokeo ya injili, ni kwamba maskini wanahubiriwa habari njema, bila shaka, kulingana na Isaya hapo, Isaya 61. Na kwa hivyo, kama ninavyosema, pia inapingana na mfano Wake.

Lakini pia inapingana, tatu, na uzoefu wao wa imani. Huku wakishikilia imani yao katika Yesu Kristo, waliona imani hiyo kuwa isiyo na maana kwa kile walichofanya. Ubaguzi wao haukuwa na uhusiano wowote na imani.

Hakika, ubaguzi wao, kama anavyoendelea kuelezea, ulihusisha kuwapendelea maskini katika imani, kuwapendelea maskini katika imani na kuwakataa wale walio matajiri katika imani. Hawakuwahi kufikiria kutumia imani yao katika suala hili la maskini na matajiri. George Alan Turner, ambaye alifundisha somo la Biblia la kufata neno hapa kwa miaka mingi katika Seminari ya Asbury, na mimi tulichukua nafasi yake katika kitivo miaka iliyopita, alikuwa akizungumzia kuhusu sehemu zisizoonekana, sehemu zisizoonekana za utakatifu.

Hiyo ni kusema, tabia ya kuwa kipofu kwa vipengele fulani vikuu vya maisha vinavyotuita kuwa waaminifu kwa Bwana wetu. Hili lilikuwa ni doa kubwa la kipofu hapa kwa upande wa watu aliokuwa akiwahutubia, au angalau kwa upande wa watu hawa anaowaelezea katika sura ya 2. Sasa, anaendelea katika mistari ya 2 hadi 13 kutoa sababu za himizo hili la kutoonyesha upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu. Na hapa, bila shaka, tunataka kuendelea na kuingia katika uchambuzi wa kina, ambao unategemea utafiti.

Bila shaka, anaanza katika mstari wa 2 hadi wa 7 kwa kusema kwamba upendeleo ni kinyume na uchaguzi wa Mungu. Mungu hakuwachagua matajiri, bali aliwachagua maskini. Sasa, anaendelea na kuendeleza hili kwa njia ya hali, hali anayoiwasilisha katika mstari wa 2 hadi wa 4. Kwa maana akiingia mtu mwenye pete za dhahabu na mavazi mazuri katika kusanyiko lenu, na maskini mmoja mwenye mavazi machafu pia akaingia, nanyi mkamsikiliza yule aliyevaa mavazi mazuri na kusema, Keti hapa, tafadhali, huku mkimwambia maskini, Simama pale au keti miguuni pangu, je, hamjafanya tofauti kati yenu na kuwa waamuzi wenye mawazo mabaya? Sasa, hali hii, nadhani, imewasilishwa kama mfano, si tukio halisi.

Kwanza, tunaona kwamba anaanzisha hili kwa kauli ya masharti ya daraja la tatu, ean gar, ikiwa mtu mwenye pete za dhahabu na mavazi mazuri anaingia. Sitaki kuingia sana katika Kigiriki hapa, lakini acha niseme kwamba unapokuwa na kauli ya masharti kama hii, ambayo, bila shaka, tumeitaja, wakati wowote unapokuwa nayo, unajua una kauli ya masharti. Unapokuwa na kauli ya masharti, kauli ya masharti inaweza kuwa ya masharti ya daraja la kwanza, ambayo ni A, yenye kiashiria, ambayo kwa kweli inadhani ukweli au uhalisia wa protasis ya kifungu cha if.

Kama hili lingekuwa sharti la daraja la kwanza, hilo lingedokeza kwamba hili ni jambo ambalo limetokea kweli. Kama hili likitokea, kama hili lilitokea kama lilivyotokea kweli, lakini anatumia sharti la daraja la tatu, ambalo kwa kweli linaanzisha wazo la kutokuwa na uhakika na la uwezo, si uhalisia, bali uwezekano. Kwa hivyo, anawasilisha hili si kama tukio halisi bali kama tukio halisi.

Sarufi inaonyesha hilo. Pia, ukweli kwamba kifungu hicho kimepambwa kwa mtindo wa hali ya juu na kimepanuliwa kupita kiasi. Kinatoa, kwa kweli, kesi kali iliyoelezewa kwa njia kali, na pia uchunguzi kwamba huu ni waraka wa jumla, hivyo kwamba kwa kweli hashughulikii, kama Paulo anavyofanya katika nyaraka zinazoelekezwa kwa

makanisa maalum, hali, matukio ambayo yametokea katika kanisa maalum, kwamba huu ni waraka wa jumla, unaonyesha kwamba hataki kushughulikia matukio maalum katika makanisa maalum.

Yote haya yanasababisha hitimisho kwamba hili linawasilishwa kama mfano na si kama tukio halisi. Na, bila shaka, kwa kweli hajali kuhusu tukio hilo kama vile kanuni anayoiweka hapa. Lakini kwa sababu anawasilisha hili kama mfano, si kama tukio halisi, kwa hivyo, anaweza kukuza umuhimu wa kitheolojia na kichungaji kwa njia ambazo zisingewezekana kama angekuwa akizungumzia na kulaani tukio halisi.

Sasa, unachokiona hapa katika hali hii, hata hivyo, ni msisitizo juu ya mwonekano. Angalia msisitizo juu ya mwonekano wa nje. Ikiwa mtu mwenye pete za dhahabu na mavazi mazuri anaingia katika kusanyiko lenu, na maskini aliyevaa mavazi machafu pia anaingia, yeye hafafanui watu hao kwa kweli. Anaelezea mwonekano wao.

Katika visa vyote viwili, kwa upande wa mavazi yao. Angeweza kusema tu mtu tajiri au mtu mwenye uwezo na mtu maskini, lakini anawaelezea kwa upande wa mwonekano wao. Sasa, kabla hatujaingia mbali sana katika hili, acha niseme kwamba suala jingine kuhusu hali hii ni kama James anataka kuwasilisha hali hii kama utaratibu wa nidhamu ya kanisa au kama ibada.

Bila shaka, tayari tumebainisha kwamba amri kuhusu kutoonyesha upendeleo ambazo unazo katika sheria ya Agano la Kale kwa kawaida zinahusiana na hukumu, na masuala ya hukumu na kesi za kimahakama na kadhalika. Hilo linaweza kuashiria kwamba una aina ya kusikilizwa kimahakama hapa dhidi ya, yaani, jumuiya ya imani, kanisa limekusanyika kwa madhumuni ya nidhamu kwa ajili ya kusikilizwa kimahakama dhidi ya ibada na kadhalika. Lakini kwa kweli nadhani labda inarejelea ibada kwa sababu, jambo moja, harejelei masuala ya kisheria hapa.

Na pia, anaonekana kuhusisha hili na sura ya 1, mistari ya 26 na 27, ambayo inazungumzia, bila shaka, kuwajali maskini, hasa kama udhihirisho wa dini na wajibu wa kidini na shughuli za kidini na kadhalika. Na ingawa anazungumzia kutumia lugha ya hukumu hapa, kama asemavyo katika mstari wa 4, je, hamjafanya tofauti kati yenu na kuwa waamuzi wenye mawazo mabaya? Kwa upande wa Yakobo, tuna tabia ya kutumia lugha ya kuhukumu kwa ujumla zaidi ya mahusiano ya Kikristo kinyume na kumaanisha maamuzi ya kimahakama au vitendo vya kimahakama na kadhalika. Pia, suala hapa ni mtazamo unaoonyeshwa katika hotuba badala ya maamuzi ya kimahakama.

Kwa hivyo, tena, sidhani kama anazungumzia aina fulani ya bunge la mahakama ambapo suala linahusiana na kuonyesha upendeleo kwa matajiri katika suala la kutoa uamuzi au uamuzi unaowapendelea matajiri kuliko maskini, lakini jinsi, kwa kweli, mtu anavyotendea, mtu anahusiana na matajiri na maskini katika huduma ya ibada. Na, bila shaka, utata mkubwa na wa kweli wa kejeli hapa wa kuonyesha upendeleo

kwa matajiri katika hasa katika huduma ya ibada ya Kikristo. Sasa, mwingine, bila shaka, nadhani anazungumzia wazi kabisa kwamba anazungumzia bunge la Kikristo hapa.

Na kwa sababu hiyo, harejelei mtu mwenye uwezo kama mtu tajiri. Angalia katika mstari wa 2, ikiwa mtu mwenye pete za dhahabu na mavazi mazuri anaingia katika kusanyiko lenu na mtu maskini. Kwa hivyo, hasemi ikiwa mtu tajiri mwenye pete za dhahabu na mavazi mazuri anaingia na mtu maskini anaingia; yuko mwangalifu sana asitumie neno tajiri hapa kwa sababu, tena, anaonekana kuwazungumzia Wakristo ambao wamemaanisha kuja katika kusanyiko la Kikristo.

Sasa, una mtu huyu kweli mwenye mavazi mazuri. Unamzungumzia mtu tajiri sana hapa, pete za dhahabu, na neno hapa ni taa, mavazi angavu au yanayong'aa, na kadhalika. Na mtu anaingia, mtu maskini anaingia akiwa amevaa nguo chakavu, mtu maskini pia anaingia akiwa amevaa nguo chakavu.

Kwa hivyo, hii inaonyesha asili ya tofauti hiyo. Ni ya nje, ya juu juu, ambayo hata sasa iko katika mchakato wa kufifia. 1.11, na tena, sura ya 5, mistari ya 2 hadi 3. Dhahabu yenu, tunasoma katika sura ya 5, mstari wa 3, dhahabu na fedha yenu zimeota kutu, na kutu yake itakuwa ushahidi dhidi yenu na itakula nyama yenu kama moto.

Mmejiwekea hazina kwa ajili ya siku za mwisho. Tunaona basi kwamba hukumu ya mwisho wa dunia inianza kuhisiwa na kufanyiwa uzoefu katika na kupitia michakato ya asili ya kuoza. Hiyo ndiyo hoja ya sura ya 5, mistari ya 2 na 3. Na, bila shaka, inaonyesha jinsi ilivyo upumbavu, jinsi ilivyo ukosefu wa busara kuzingatia, kuelekeza maisha ya mtu kulingana na mwonekano badala ya uhalisia unaodumu.

Wakristo hawa hawaishi katika mwanga wa uhalisia wa kweli, kwani wanachanganya mwonekano na kiini, na wanachanganya uhalisia wa sasa na uhalisia wa milele. Katika nyakati za kale, na hasa katika mapokeo ya kibiblia, kile kinachodumu ni halisi. Kile kinachopita si halisi.

Sasa, ningebainisha hapa jinsi kanuni hii hii, yaani, kuzingatia mwonekano kama kutenda kulingana na mwonekano wa nje dhidi ya mtu anayeweza kusema thamani ya ndani, jinsi kanuni hiyo hiyo inaweza kutumika zaidi ya tofauti za matajiri na maskini. Kwa mfano, inaweza kutumika kwa masuala ya ubaguzi wa rangi, kwa ukabila, kwa ubora wa kitamaduni au kikabila, au hata kwa umaarufu unaotolewa kwa wenye mvuto wa kimwili dhidi ya wale ambao hawavutii kimwili. Inatumika kwa aina nyingine za tofauti za kibinadamu kwa msingi wa mwonekano dhidi ya sifa za ndani pia.

Kwa bahati mbaya, ili tu kutambua jinsi mwelekeo huu wa kuhusisha watu kwa msingi wa mwonekano wao wa nje ulivyojikita ndani kabisa, hata ikiwa ni pamoja na nguo chafu na kadhalika na kadhalika. Dkt. Robert Traina, ambaye alikuwa mmoja wa

walimu wangu hapa Asbury Seminary miaka iliyopita, alifundisha nyaraka za jumla. Siku zote, alipofundisha, alivaa vizuri.

Lakini alipokuja kufundisha kuhusu Yakobo 2, aliingia darasani na kufundisha akiwa amevaa nguo chafu na chafu. Na ilikuwa jambo la kufurahisha sana kuhisi tofauti katika mtazamo wa wanafunzi kwake alipokuwa amevaa hivyo kuliko alipokuwa akifundisha katika mwonekano wake wa kawaida. Sasa, hakuna msisitizo tu juu ya mwonekano hapa, lakini pia kuna msisitizo juu ya mwitikio.

Ona kwamba mwitikio huanza na mtazamo wa ndani, epiblepo, kumtazama kwa upendeleo, kumjali, na unamtazama kwa upendeleo, unamjali yule anayevaa mavazi mazuri, kisha unaelekea kwenye matendo ya nje, na kisha kusema. Na kitendo cha nje hapa ni, kinachukua aina ya usemi. Hii, kwa njia, inahusisha matumizi mabaya ya ulimi.

Tena, tunahusisha katika biashara hii matumizi mabaya ya ulimi. Hii ni dhambi ya ulimi. Kumbuka, kwanza, kuhusu usemi hapa, kwamba anasema kwamba katika hali hii, unazungumza na mtu tajiri kwanza.

Kumbuka kipaumbele cha hotuba. Na unasema, na unamwambia mtu aliyevaa mavazi mazuri, kaa hapa, tafadhali. Basi, unazungumza na maskini tu baada ya kuzungumza na tajiri.

Zungumza na mtu tajiri kwanza, lakini pia angalia hasa sauti ya hotuba. Kwa njia, hii inaelekeza kwenye jambo hili lote la sauti au mazingira katika tafsiri ambayo tulizungumzia katika sehemu ya awali hapa, sauti au hisia ya kifungu. Kaa hapa, tafadhali.

Naam, unamwambia maskini, simama pale au keti miguuni pangu. Sauti inaonyesha kweli tabia ya kina ya uhusiano wa tukio hilo. Kulingana na James, ataelezea hili, bila shaka, baadaye katika Sura ya 3, ulimi unaonyesha tabia ya ndani kabisa ya mtu huyo.

Mtu mzima anakubali na kukubali tofauti hii ya tabaka. Una utovu wa nidhamu au kutojali hisia za maskini huku ukijipendekeza kwa matajiri hapa katika hotuba. Kuna kujitolea kwa kina ndani ya kitendo hiki.

Kwa kweli inahusisha vipengele vya heshima, kukaa, na aibu, ya aibu. Kuketi miguuni, bila shaka, ni ishara ya aibu, ya aibu. Kumbuka Zaburi 110.1, kifungu cha Agano la Kale kinachonukuliwa mara nyingi katika Agano Jipya: Bwana alimwambia Bwana wangu, Keti mkono wangu wa kuume.

Angalia hapa, kaa hapa tafadhali. Bwana alimwambia Bwana wangu, keti mkono wangu wa kuume hata nitakapowaweka adui zako kuwa kiti cha miguu yako. Tafadhali kaa hapa.

Kisha kwa maskini, keti miguuni pangu. Inahusisha wazo la kuonyesha heshima, ambalo linaonyesha mfumo wa maadili, kile kinachostahili, na pia kipengele cha utukufu, yaani, kujitoa kwa kile ambacho ni cha ajabu sana, kizuri, na chenye nguvu. Mtazamo wao wa uhalisia, wa kile ambacho ni kikubwa, umepotoka.

Pia ningezingatia kazi ya ukaribu na lugha ya umbali hapa. Kaa hapa, kaa hapa, tafadhali. Simama pale.

Umbali, basi, hutumika ili, kwa kweli, umbali wa anga hutumika kama aina ya sigla, kama aina ya kiashiria cha umbali wa uhusiano, kutaka kuwa na uhusiano na matajiri, kutaka kutokuwa na uhusiano wowote na, kujitenga kihusiano na maskini. Na kisha pia, bila shaka, kwa hivyo kama ninavyosema, una aina hii ya, hii pia inahusisha mtazamo uliopotoka wa ushirika, urafiki, ushirika, ushirika na matajiri, kujitenga na maskini. Sasa, ningebainisha hapa kwamba nafasi zilizoalikwa zinaonyesha uelewa wao wa nafasi hiyo.

Hii ni ya nafasi si tu kwa upande wa karibu na mbali bali pia ya chini na ya juu. Kaa hapa, tafadhali. Kaa hapa, tafadhali.

Au simama pale, kaa miguuni pangu. Kusimama mbele ya mtu mwingine na kukaa miguuni pa mtu mwingine kulikuwa mkao wa mtumwa. Nafasi zilizoalikwa zinaonyesha uelewa wao wa nafasi hiyo.

Matajiri huinuliwa, na maskini hunyenyekezwa. Kusimama na kuketi miguuni, kama ninavyosema, kulikuwa nafasi ya watumwa kuhusiana na mabwana zao. Hapa una Wakristo maskini kiasi wanaotaka kutenda kama mabwana kuhusiana na maskini, Mkristo maskini anayeingia katika kusanyiko.

Kwa kweli, maskini hunyenyekezwa si tu kuhusiana na matajiri, bali pia kuhusiana na wasomaji au kwa watu hawa ambao wameelezwa hapa ambao kwa sehemu kubwa walikuwa si matajiri. Kama atakavyosema tayari katika muktadha wa karibu hapa katika 2.6, lakini mmemwaibisha maskini, je, si matajiri wanaowakandamiza? Je, si wao wanaowaburuza mahakamani? Ninyi si matajiri wenyewe. Lakini mnataka kuchukua nafasi ya matajiri kuhusiana na wale ambao watainuliwa kama matajiri kwa kulinganisha na wale ambao ni maskini kuliko ninyi, mtazamo potofu wa hadhi.

Sasa, hii inaelekea kwenye uelewa wa kina wa motisha. Kwa kufanya tofauti kama hizo, wasomaji wangukuwa wakijichukulia nafasi ya matajiri dhidi ya maskini. Wanataka kujikweza juu ya maskini.

Ndani kabisa, wanatamani hadhi ya matajiri ili waweze kujikweza juu ya walio chini yao. Ndiyo maana anaendelea na kutoa hitimisho, hitimisho la haraka hapa, je, hamjafanya tofauti kati yenu? Neno la Kigiriki hapa ni diakrinomai, neno ambalo linaweza kumaanisha na linatumika kumaanisha kwingineko katika kitabu cha Yakobo, shaka na hukumu. Diakrinomai inaweza kumaanisha kufanya tofauti, lakini kwa kweli inamaanisha ama kutilia shaka au kuhukumu.

Neno lile lile la Kigiriki lilitumika kwa mashaka katika 1.6, lakini na aombe kwa imani bila mashaka, kwa maana mwenye mashaka ni kama wimbi la bahari linalosukumwa na upepo na kupeperushwa. Na kwa kweli, linaweza kuonyesha ukosefu halisi wa imani.

Kama anavyopendekeza hapa katika 2.1, msipende upendeleo mnaposhikilia imani ya Bwana wetu Yesu Kristo, Bwana wa utukufu. Kupenda upendeleo kwa njia hii kunahusisha diakrinomai, yaani, si imani bali shaka. Na tena, pia katika mistari ya 14 hadi 26, ambapo anazungumzia imani.

Neno diakrinomai, kwa maana ya hakimu, linahusiana na krino, kuhukumu. Na kwa hivyo, tena, biashara hii inahusiana na kutoa hukumu. Na inatajwa tena baadaye anapozungumzia kuwa hakimu, na si hakimu wa sheria, na si mtendaji wa sheria, katika sura ya 4, mistari ya 11 na 12, ikionyesha kwamba kuna Bwana mmoja na hakimu mmoja, na kwamba kutenda kama hakimu ni kuchukua nafasi ya hakimu mmoja, na kwa kweli, ni kitendo cha kufuru.

Sasa, anaposema, je, hamjafanya tofauti, anasema, je, hamjafanya tofauti miongoni mwenu? Hii ni tafsiri inayowezekana ya Kigiriki hapa, labda ikidokeza kwamba wale wanaoingia katika kusanyiko ni washiriki wa kanisa au labda wageni Wakristo kwenye kusanyiko la mahali, lakini pia inaweza kutafsiriwa: je, hamjafanya tofauti, au hamjashiriki katika shaka au hukumu ndani yenu, miongoni mwenu, lakini pia inaweza kuwa ndani yenu, ikiunda tofauti ambapo hakuna tofauti zinazopaswa kuwepo katika jamii, na kuanzisha roho iliyogawanyika, moyo uliogawanyika, akili iliyogawanyika, kuwa na nia mbili, kufanya tofauti ndani yenu. Hitimisho la Arma, ingawa, ni, na hili, bila shaka, limeelezwa hapa katika mstari wa 4, je, hamjafanya tofauti miongoni mwenu na kuwa waamuzi wenye mawazo mabaya? Hapa, anarudi kweli kwenye mtazamo wa ndani au wa mtazamo. Yakobo anatangaza kwamba mnafikiri mnawahukumu. Je, hamjafanya tofauti miongoni mwenu? Je, hamjafanya hukumu miongoni mwenu? Mnafikiri kwamba mnawahukumu, lakini kwa kweli mnajihukumu wenyewe.

Je, hamjawa waamuzi wenye mawazo maovu? Hiyo ni kusema, mnaamini kwamba mnawahukumu. Je, hamjawa waamuzi, lakini nyinyi wenyewe mko katika hatari ya kuhukumiwa kwa mawazo maovu? Ukweli kwamba mnatoa hukumu kutokana na mawazo maovu unamaanisha kwamba hukumu hizi zinawahukumu ninyi. Yakobo anasisitiza kwamba kuna mwamuzi mmoja, Bwana.

Kwa 11 na 12, na tena, sura ya 5, mstari wa 7 hadi 11, Wakristo wanapokuwa majaji, wanachukua haki ya Mungu pekee. Hivyo, ni dhambi dhidi ya Mungu na dhidi ya wanadamu wenzao. Inavamia haki ya Mungu na kuinua juu ya hadhi ya wanadamu.

Kwa hivyo, mawazo haya yanaelezwa kama mabaya. Kulingana na Yakobo, Wakristo hawajaitwa. Hawakukusudiwa kuwa majaji. Kwa hivyo, aina yoyote ya aina hii ya kuhukumu ni mbaya.

Kwa upande mwingine, kwamba kuna mchakato wa hukumu, au labda bora zaidi, wa utambuzi ambao lazima ufanyike ni jambo la asili katika mahusiano ya kibinadamu. Kwa hivyo, tatizo hapa si kwamba wao ni majaji tu, bali ni majaji wenye mawazo mabaya. Lakini utambuzi sahihi ungehusisha kuwaheshimu maskini na kukataa kuwapendelea matajiri.

Bila shaka, ni muhimu kufanya maamuzi ndani na kuhusu mahusiano ya kibinadamu, lakini Yakobo anasisitiza kwamba aina hizi za hukumu, aina hizi za maamuzi ndani na kuhusu mahusiano ya kibinadamu ambazo ni muhimu kwa maisha ya mwanadamu, zinapaswa kufanywa kwa msingi wa mtazamo wa Mungu. Hivyo, hawahukumu kwa kushindana na Mungu kama hakim bali hunyenyekea kwa hukumu ya Mungu. Aina ya hukumu ambayo Yakobo anaielezea inahusisha hukumu ya maskini, na Yakobo anatangaza kwamba aina hii ya hukumu inaweza kutoka tu kwa mawazo mabaya.

Yaani, inachochewa na mawazo, mawazo, na matamano maovu. Neno linalotafsiriwa mawazo hapa ni dialogismon. Ni neno tajiri.

Kwa ujumla, inarejelea mawazo, lakini haswa, inahusiana na madhumuni au miundo na vidokezo kuelekea hesabu na kujisalimisha kwa mfumo wa ufadhili. Inaonyesha kweli katika muktadha kwamba sehemu ya motisha ya kujipendelea kwa matajiri ni katika suala la kile wanachoweza kupata kutoka kwa matajiri. Hiyo ni kusema, kupata ufadhili kutoka kwa matajiri.

Kujifikiria mwenyewe dhidi ya Mungu. Kujifikiria mwenyewe dhidi ya wengine. Sasa, anaendelea na kutoka katika hali hii hadi kwenye hoja tuliyo nayo katika mstari wa tano hadi wa saba.

Kumbukeni, haya yote ni katika kuthibitisha kwamba upendeleo ni kinyume na uchaguzi wa Mungu wa maskini. Na kwa hivyo, mstari wa tano hadi wa saba ndio muhimu sana kwa sehemu hii yote. Anasema katika mstari wa tano, Sikilizeni, ndugu zangu wapendwa, je, Mungu hakuwachagua maskini wa dunia kuwa matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidi wampendao? Huo ndio mtazamo wa Mungu.

Huo ndio mtazamo wa Mungu, lakini kumbuka, kwa upande mwingine, kwamba mmemvunjia hesima maskini. Mmemvunjia hesima maskini. Je, si matajiri

wanaowadhulumu? Je, si wao wanaowapeleka mahakamani? Je, si wao wanaolikufuru jina tukufu lililotajwa juu yenu? Hapa , katika mstari wa tano, basi, anaanzisha wazo la kuchaguliwa kwa Mungu.

Uteuzi wa Mungu. Je, Mungu hakuwachagua, je, hakuwachagua maskini wa dunia wawe matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidi wale wampendao? Angalia nguvu ya swali la balagha. Anapoweka tamko hili katika mfumo wa swali la balagha, anaposema, je, Mungu hakuwachagua maskini wa dunia kuwa matajiri wa imani? Anapendekeza kwamba wanajua au walipaswa kujua hili, kwamba hili tayari limefunuliwa kwao.

Hii inaashiria hatia yao katika tabia kwa njia hii kwa sababu wanatenda kinyume na kile walichokijua au walichopaswa kujua. Kumbuka kile Yakobo atakachosema katika 4:17, yeyote anayejua lililo jema la kufanya na akashindwa kulifanya, kwake huyo ni dhambi. Ulijua hili au angalau ulipaswa kujua.

Na katika Biblia, tunawajibika kwa kile tunachokijua na kwa kile tunachopaswa kujua. Pia, bila shaka, swali hili la balagha kwa kweli ni mbinu ya balagha ya kushawishi. Linawavutia wasomaji na kuwalazimisha kujibu swali jinsi mwandishi anavyokusudia.

Maswali ya balagha yanakusudiwa kweli kuwa ya kubadilisha ili sisi, kwa namna fulani, tulazimike kukubaliana na ukweli, kumiliki ukweli unaowasilishwa hapa kupitia swali la balagha. Sasa, ni kwa maana gani Mungu amewachagua maskini? Naam, nadhani kwa maana tatu.

Kwanza, kwa agano. Hiyo ni kusema, kwa msingi kwamba amewachagua maskini katika Maandiko ya Agano la Kale. Kulingana na Agano la Kale, Mungu huchukua upande wa maskini. Mungu ni mwenye huruma na rehema.

Kama hatawaunga mkono, hakuna atakayewaunga mkono. Tena, hii haimaanishi kwamba Mungu huwapendelea maskini, lakini Mungu hupendelea umaskini, kama ilivyo. Nadhani Ron Sider amekamata ukweli wa hili anapoonyesha kwamba kwa Mungu, kwa namna fulani, akichukua upande wa maskini, kwa namna fulani akipendelea maskini, kwa kweli anaingiza usawa katika tukio hilo.

Hiyo ni kusema, duniani na kwa ujumla, maskini hudharauliwa, na maskini hupunguzwa. Kwa Mungu, kwa kipimo, akiwa upande wa maskini, kwa kweli anawalea katika ngazi sawa, sawa na matajiri. Lakini hivi ndivyo ulivyo katika Agano la Kale.

Mungu huwachukua maskini. Yeye ni mwenye huruma na rehema. Asipowachukua, hakuna mwingine atakayewachukua.

Na, bila shaka, pia katika Agano la Kale, jambo hili lote la uhusiano wa umaskini na uchaji Mungu, kwamba maskini wana aina ya mguu wa kiroho kwa sababu hawana kitu kingine chochote au hawana kitu kingine cha kuweka usalama wao, imani yao kwa Mungu, ambayo ndiyo kiini cha uchaji Mungu na haki. Lakini pia, Mungu amewachagua maskini Kikristo. Mtazamo wa Kristo kwa maskini, bila shaka, tunao, katika mapokeo yote ya injili na upokeaji wa maskini kwa ujumbe wa Kristo.

Lakini pia kwa uzoefu, wasomaji wenyewe walikuwa karibu kutoka tabaka la maskini pekee, kama Yeye, bila shaka, anavyoendelea kupendekeza katika kifungu hiki ambacho tumekinukuu katika 2 6b na 7. Kwa hivyo, ukweli ni kwamba wanachopaswa kufanya ni kujiangalia wenyewe na kutaniko ili kuona kwamba limejaa wale walio maskini na matajiri wachache walio sehemu ya kundi lao. Mungu amewachagua wale walio maskini duniani kuwa matajiri wa imani na warithi wa ufalme aliowaahidi wale wampendao. Sasa, tunaona pia tabia ya maadili ya uchaguzi wa Mungu.

Maskini wanaelezewa kama matajiri wa imani na wale wanaompenda Mungu. Sasa, ni wazi, hakuna utambulisho wa mtu mmoja mmoja kati ya maskini na kuwa tajiri wa imani na kumpenda Mungu, lakini inaonyesha mambo mawili. Kwanza, tuna uhusiano hapa kati ya ukosefu wa utajiri na uchaji Mungu.

Kama ninavyosema, tayari tumeona katika Agano la Kale uhusiano kati ya utajiri na uovu. Kwa kweli, kuna uhusiano kati ya ukosefu wa utajiri na uchamungu na kati ya utajiri na uovu, ikiwa hakuna uhusiano, kuna uhusiano, uhusiano wa jumla kati ya hizo mbili. Mwisho, yaani, uhusiano kati ya utajiri na uovu, unaonyeshwa na maelezo ya matajiri katika mistari ya 6 na 7, na wanaelezewa kwa maneno ya kimaadili.

Je, si matajiri wanaowakandamiza? Je, si wao wanaowapeleka mahakamani? Je, si wao wanaolikufuru jina tukufu lililoitiwa juu yenu? Aina hii ya tabia, unaona, inawezekana tu kwa matajiri na kwa kawaida huhusishwa na utajiri na kwa kawaida ni usemi wa utajiri, ukandamizaji, kutumia fursa ya kesi za kisheria mahakamani, kuifanya sheria itumikie makusudi yao, na hata kukufuru jina tukufu lililoitiwa juu yenu. Hii, bila shaka, inapingana na wazo kwamba Mungu huwapendelea matajiri, kwamba utajiri ni ishara ya neema Yake, na inapingana na wazo kwamba Mungu huwalipa wenye haki katika maisha haya kwa manufaa ya kimwili au ya kidunia. Bila shaka, ni kweli kwamba Mungu huwalipa wenye haki katika maisha haya, lakini si kwa manufaa ya kimwili.

Wao ni matajiri wa imani na wana ahadi. Bila shaka, hii inaleta tofauti katika ubora wa maisha unaopatikana sasa, lakini mwandishi anaweza kufanya hivi bila kupunguza uzito wa matatizo yote ya kimwili na kijamii yanayowakabili maskini. Kwa hivyo, maskini hawajumuishwi kiotomatiki katika baraka hii.

Hakuna kibali cha moja kwa moja kwa msingi wa umaskini pekee. Yakobo anazungumzia waziwazi maskini hapa, lakini ni matajiri wa imani. Inamaanisha nini anaposema ni matajiri wa imani? Naam, hakika, anapendekeza hapa, angalau, angalau, kwamba wana imani na , labda, pengine, kwamba wana imani nyingi au imani ya thamani.

Tena, hili linahusiana na anachosema kuhusu majaribu, jaribio la imani yako katika sura ya kwanza. Nao ni warithi wa ufalme. Sasa, kwa kuwa warithi wa ufalme, anapendekeza hasa kwamba wao ni warithi wa ufalme ujao.

Ufalme wa wakati wa mwisho unaonekana hapa. Na, bila shaka, kuna uhusiano wa sababu kati ya kuwa matajiri wa imani. Kwa sababu wao ni matajiri wa imani, wao ni warithi wa ufalme.

Wao ni watoto wa Mungu. Wao ni warithi. Bila shaka, warithi huonyesha hadhi ya mtoto, hasa mwana.

Wao ni watoto. Wao ni wana wa Mungu. Nao huchukua nafasi ya watoto kuhusiana na Mungu.

Wanapokea ahadi Yake. Baba au mzazi huwaahidi watoto, nao wanamwamini. Matajiri katika imani, wanamwamini, na wanampenda.

Kama vile watoto kwa kawaida, au kwa kawaida, hupokea ahadi kutoka kwa baba yao, humwamini baba yao, na kumpenda baba yao, vivyo hivyo maskini hawa huwa na mwelekeo wa kumwamini, kumpenda, na kupokea ahadi yake. Utajiri unaweza kuunda kizuizi cha kumkubali Mungu na kumhusisha Mungu kama Baba. Maskini wako katika nafasi ambayo wanaweza kumtegemea Mungu pekee.

Na wanapona kwamba anatimiza ahadi anazowapa wale wanaomwamini, imani yao kwake na imani yao kwake huongezeka. Wanatajirika katika imani, na wanampenda kama Baba mwenye huruma, rehema, na mpaji. Sasa, uchaguzi huu wa Mungu, uchaguzi huu wa Mungu, unasimama tofauti na uchaguzi wa wanadamu, ambao umeelezwa katika mstari wa 6. Lakini mmemdharau maskini, nk.

Hii ina maana kwamba maadili ya Kikristo yanahusisha imitatio deo, au imitatio dei, yaani, kuwa waigaji wa Mungu. Dhana isiyo wazi hapa ni kwamba matarajio ni kwamba tunapaswa kuwa, lazima tuwe kama Mungu. Ikiwa Mungu amewachagua maskini, sisi pia tunapaswa kuwachagua maskini.

Lakini anasema hujafanya hivyo. Hujafuata mfano wa kuiga, bali, umepinga sura ya Mungu. Umemvunjia heshima maskini.

Unasimama kinyume na Mungu katika suala hili lote la uchaguzi. Lakini maadili ya Kikristo yanahusisha kuwa waigaji wa Mungu, kuwaheshimu wale ambao Mungu amewaheshimu, na kuwanyima heshima wale ambao Mungu hawaheshimu. Yakobo anaweza kuwa anakumbuka Mithali 14:21, ambayo inasomeka, yule anayewadharau maskini anatenda dhambi.

Umewadharau, kwa kweli, kifalme, anapendekeza. Angalia wao ni warithi wa ufalme. Wao ni wakuu, na maskini ni warithi.

Hawa wanatawala. Wao ni wakuu kwa kadiri walivyo warithi wa ufalme, nanyi mmewatendea wakuu hawa kama watumwa. Sasa, anaendelea na kuthibitisha hapa utata, na kuthibitisha kweli katika 6b na inayofuata, pendekezo lisilo wazi katika mstari wa 6a kwamba hupaswi kumdhalilisha maskini kwa ajili ya matajiri kwa sababu ya tabia ya matajiri.

Je, si matajiri wanaowakandamiza? Je, si wao wanaowapeleka mahakamani? Je, si wao wanaolitukana jina tukufu lililotajwa juu yenu? Je, si wao wanaowanyonya au wanaowakandamiza? Kata duna duo. Hili ni neno pana kweli. Kuna njia mbalimbali ambazo unyonyaji, bila shaka, unaweza kutokea.

Anaonyesha waziwazi uhusiano kati ya utajiri na unyonyaji, lakini hii ni kauli iliyo wazi na isiyo na utata dhidi ya aina zote za unyonyaji na ukandamizaji, ambazo zinaweza kuchukua aina zote za unyonyaji, ikiwa ni pamoja na zile zisizoeleweka sana. Inahusisha upotoshaji au matumizi mabaya ya madaraka, na hasa ya madaraka ya kiuchumi. Wanatumia nguvu zao za kiuchumi dhidi yako.

Wanakuburuza mahakamani. Helko inatumika hapa. Hapa una dhuluma au upotoshaji wa haki, ambayo inaonyeshwa na neno helko, kukuburuza mahakamani.

Uhusiano wa North hapa kati ya pesa na madaraka unahusisha kuwadanganya mahakamani au kuwaburuza mahakamani kwa nguvu. Hii inahusisha dhuluma halisi ya kijamii kwa msingi wa rasilimali za kimwili kwa lengo la unyonyaji wa kimwili. Na kisha, mwishowe, je, si wao wanaolikufuru jina la heshima lililoitwa juu yenu? Mnapitia mateso kutoka kwao, unyonyaji kutoka kwao, unyanyasaji kutoka kwao, si tu kwa sababu ninyi ni maskini kiasi, bali kwa sababu ninyi ni Wakristo, kwa sababu ya jina mnalobeba.

Watesi hawa, watesi hawa matajiri, wakufuru hawa matajiri, wanatambua uhusiano kati ya imani ya Kikristo na sababu ya maskini, hata kama ninyi Wakristo hamjui. Yakobo anapendekeza kwamba matajiri kwa kweli wana mwelekeo dhidi ya Kristo; wao ni maadui wa Kristo kwa sababu wanatambua vyema kuliko ninyi kwamba Kristo anawakilisha kuwaheshimu maskini na kufichua aina ya matumizi mabaya ya utajiri wanaofurahia. Kejeli, bila shaka, inauma.

Kwa kweli wanajipatanisha na wale wanaofanya mambo kama hayo, Wakristo wanaofanya mambo kama hayo, wakiwaheshimu matajiri, wakiwadharau maskini, kwa kweli wanajipatanisha na watesaji wa kanisa, wale wanaosimama dhidi ya watu wa Mungu, na wale wanaomkufuru, wale wanaompinga Kristo waziwazi. Kitendo hiki ni kinyume cha ubatizo wao. Je, si wale wanaolikufuru jina tukufu lililoitiwa juu yenu, karibu bila shaka lililoitiwa juu yenu wakati wa ubatizo, ubatizo katika jina la Yesu, katika Matendo, au ubatizo katika jina la Baba, Mwana, na Roho Mtakatifu, kulingana na umbo la Matthea? Ni kinyume cha ubatizo wao na kiini cha imani yao.

Bila shaka, hitimisho lisilo wazi ni kwamba huwezi kutenganisha imani na matendo. Matendo haya yanaonyesha asili ya tatizo la imani yao na yanaonyesha kwamba hakuwezi kuwa na utengano kati ya imani na matendo. Naam, hii inaongoza kwenye uthibitisho unaofuata ulio nao hapa, ambao ni kwamba upendeleo ni kinyume na sheria ya Mungu, ambayo tunayo katika mistari ya 8 hadi 13.

Mahali pazuri pa kusimama hapa ili kuingia katika sehemu mpya ya video. Kwa hivyo, tutasimama hapa kwa muda mfupi tu.

Huyu ni Dkt. David Bower katika mafundisho yake kuhusu Kujifunza Biblia kwa Kufata Neno la Mungu. Hii ni kipindi cha 20, Yakobo 2:1-7.